

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fôia acésta ese in tóta domineca,
— dar prenumeratiunile se priimescu
in tôte difele.

Pretulu pentra Ostrungari'a: pre anu
6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu tri-
luniu 1 fi. 50 cr.; éra pentra Strai-
netate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu
4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a.
Unu esemplariu costa 10 cr.

Tôte siodeniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacee timbrale.

Onorabili lectori!

Pre cumu am notificatu in nrulu precedentu, diurnalulu „Gur'a Satului“ incependu de la nrulu de
facie pre viitoriu va aparè d'in Aradu.

Am dispusu astu-feliu d' in mai multe consideratiuni, dar' mai alesu pentru-cà:

1) déca diurnalulu posedè unu caracteru sociale-natiunale óre-care, atunci locul lui celu mai
potrivitu este vétr'a romanésca, unde -- se întielege -- mai pre usioru póte sà faca studiu asupr'a vietiei
sociali-natiunali romanesci;

2) tipografii in Pest'a, fiindu multu ocupati, lucra scumpu, pre candu de aici mi este posibilu totu
cu acef'a-si pretiu a edá diurnalulu in formatu mai mare.

Asecuru inse pre on. publicu, cà eu tóte aceste diurnalulu nu va fi locale, menitu numai pentru
interesele particulari a le comitatului Aradu, ci amesuratu programului seu va remanè si pre mai de parte
ca diurnalulu generale pentru tóte interesele comuni a le natiunei romane, ceea ce dovedesce si nrulu presinte.

Cu o cale facu cunoscutu, cà pre dlu si amiculu meu Basiliu Petricu d'in Logosiu, unulu d'entre
cei mai ingeniosi si diliginti colaboratori ai „Gurei Satului“, Pam angagiatu pentru girarea respon-
sabile a diurnalului de la nrulu vecinu inainte, cà-ci ocupatiunile mele cele multe si multilaterali au pretinsu,
sà impartu sarcin'a redigerei cu cine-va.

Dar' si de altmintea:

„Unde-e unulu nu-e potere,
Unde-su duoi poterea cresce
Si dusimanulu nu sporesce! . . .“

In fine facu mentiune, cà cu nrulu presinte se deschide nóua ocaziune la abonare pre 4 lune:
Martisioru—Juniu, cu fi. 2 in v. a.

M. B. Stanescu.

Tat'a mintiuniloru.

Frundia verde 'n crenga 'n pomu. —
Am cunoscutu eu pe unu omu,
Omu altu-cumu de cinste tare,
Daru avea gura pré mare
Si mintia pre ori-si-care.

Éca-odata for' de veste
Venindu cu elu in poveste
Ilu întrebu, cà cumu se póte
Care-va sà minta tóte,
Cátu numai gur'a le póte?!

Hei! — respunse elu de-odata —
Tote, 'n lume si-au unu tata,
Care-e nutritoriulu loru,
Sà-ti spunu daru déca ti-e doru:
Eu-su tat'a mintiuniloru! . . .

D'in dreptulu canonicu celu catolicu.

Quid est venerabile Capitulum?

— Est coctus fratrum in perpetua discordia
viventium, et absque ulla spirituali consola-
tione morientium.

Quid est investitio parochorum?

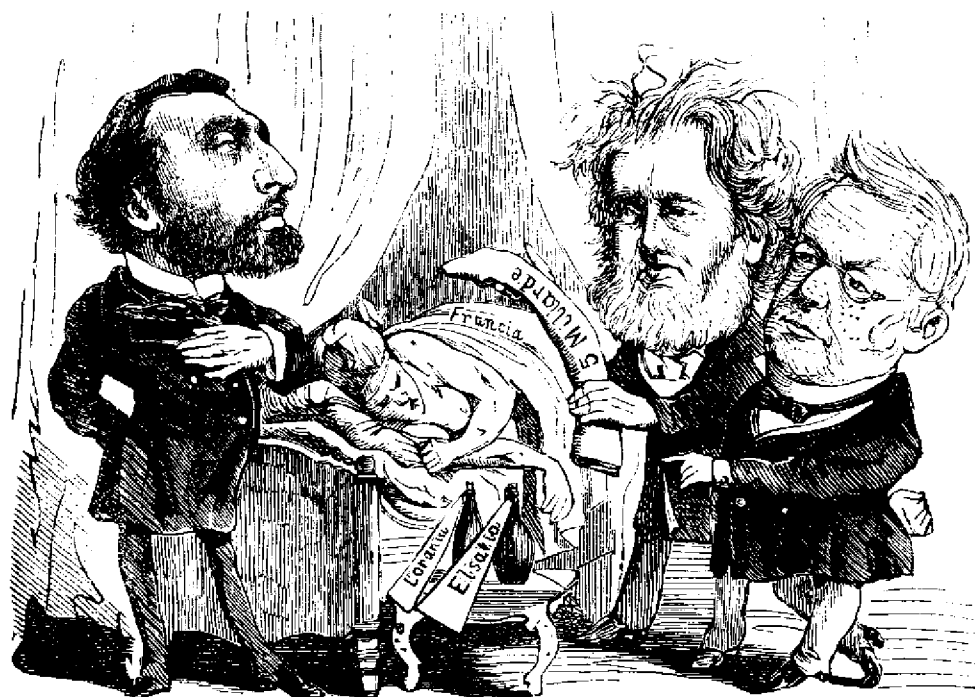
— Est titulus edendi, bibendi, et pro Secre-
tariis episcopalibus aureos aquirendi.

Quid est visitatio canonica?

— Est distractio episcoporum, vexatio pa-
rochorum et nulla emendatio morum.

Unu consiliu de medici.

— In Francia. —

Dr. Thiers: Domniloru! sticlele aceste trebuescu delaturate, cà-ci eu altu-cumu nu garantesu pentru viéti'a femeii acesteia.

Dr. Gambetta: Eu nu me invoescu neci decâtu la delaturarea leacurilor acestor'a, cà-ci numai pr'in aceste-si va potè tener'a femeie recastigá poterile ei.

Dr. Favre: Eu sum cu totulu de parerea colegului meu Thiers, si apoi mai recomendu si cataplasmele aceste, cari punendu-le noi pre peptulu ei, i va trage totu foculu de care este atacata, si apoi de siguru va respirá mai usioru.

Dr. Gambetta: Se vede Domniloru, cà urmariti principiulu felceriului Bismarck, si pucinu vi pasa de femeea acést'a; eu inse, care am consciintia curata nu voiu sà iau dara parte la uciderea ei, si me recomendu!...

Cortulu lui Siamù Banù,

in care d'in numerós'a familia a lui Siamù Banù abiá a mai remasu elu cu muerea sa Zamfir'a, soru-sa Gafin'a si fetiorii Cul'a si Adamutiú.

Siamù Banù: No da erá se-mi punu capulu si se dau si bani. — Da draculu m'o pusu pe mine se amblu nóptea a pescuí, si se me mestecu in tréb'a Gurrii Satului, — vai mintea mea (si-bate capulu cu pumnulu) parr' cà-e de rremanu. Nó baieti! alta data se nu me mai lasati a merge sér'a de acasa, si mai cu séma tu Zamfiro? cà tu vei fi mai de paguba, — se nu se implinésca chiaru pe mine dical'a: Cine sare multe garduri...

Eata sér'a de aséra, am perdutu-o ferra pouesti.

Adamutiú: Dreptu ai Dado! dar' eu inca nu sciu ce póte fi ast'a, cà eu asta nópte, mai tota nóptea totu cu „ada si ná“ d'in ponestea Ta de alalta eri am visatu, càtu m'am sculatu asta demanétia mai ostenitu, de cumu eram aséra. Am cercatu si eu pr'in visu a me tienè de invetiatur'a „ada si na.“ inse neci intr' unu locu nu am nemeritu-o; ba in unele locuri erá se amblu si batutu. De câte ori m'am nascocoritu a dice si eu „ada si ná“, totu de un'a am amblatu càraitu si alungatu afara. Bagu sama neci vorbele Popii Pavelu nu-su mai sfinte ca a altuia, si mai cà aru fi mai bine se ne tienemu noi de obiceiurile nóstre cele vechi, dupa cari au traitu mosii si stramosii nostri. Noi nu suntemu carturari, si asia numai d'in auditu nu ne vomu face ómeni invetiati, ca se intielegemu tóte câte le spune pop'a in baserica, mai cu séma acuma dupa limb'a ast'a nóua rremanésca.

Cula: Bine dici Adamutiú, cà mie inca mai asiá mi-s'a intemplatu ca si tie. si spunu dreptu cà mie inca nu-mi vine bine, ca noi se amblamu totu dupa gurr'a altuia, precum ni s'a intemplatu acum de unu tempu in cóce, asia pentru pilda: ne-a adusu dad'a aici cu cortulu, dupa gurr'a „Gurrii Satului“, càtu astadi neci nu mai scimu a cui suntemu, cà audimú cumea Gurr'a Satului astu cu barba ascutita de-acum' s'a tienè de mestesiugulu ce l'a invetiatu, si tyisti'a „Gurrii Satului“ va dá o altui'a si mai des-

bracatu, ca Dumniului, care me temu ca nu ne va mai esi d'in cortu tóta dio'a. Amu inceputu a trai dupa sfint'a scriptura a neamtiului celui cu barba in dreptulu maseleloru, la care-i dicu si Smirling'a si Habaist'a, si eata cà erá se ne ie menkin de fôme: am pornitu acum s. dupa gurr'a popii Pavelu dragutiú, si precum spune Adamutiú cà o patitu-o in visu, nu-i modru se ne umble bine si cu ast'a. Vedeti! totu veti veni la vorbele mele, cà se fimu rremase noi cu cortulu afarra din satu, unde ni se siede, da nu aici unde se-ti sune clopotele tóta dioa in urechi.

Siamù Banù: No destulu acum'a, cà dór' nu mi-ti incede eara dascaliele de la anulu nou, fie ve destulu, — si se sciti ca de adi in colo unulu d'in voi *la scòla*, cà vedu ca altu mintrelea n'a merge. Acum' au trecutu timpurile ca tieganulu se-si tiena copii numai cu foi si cu ciocanulu. (Adamutiú in cetu: ba tienè dieu, de nu cu alt'a, cu furratulu) *Siamù* (maniosu): tiene-ti meliti'a Adame, cà acum' si candu ai vrè se furi, nu ai avè ce, cà o ingrigitu si ingrigescu stapanii la impartirea mosieloru si a hotareloru serraciloru sateni, càtu acum intr-altu satu tóta primavér'a nu audi unu mielu sberandu, ba in unele sate, — unde mai nainte vedeai atatea oi pre campu primavéra, câte stele sunt pe ceriu, — acum unu tieganu le poté duce tóta turm'a in spatè, apoi mesterii cari facu juguri, inea peru de fôme, pentru-cà la saténulu, care mai nainte cumperá câte patru cincii juguri si totu atâtea tangieli la cei siese boi ai lui, acum'a este destulu unu jugu care-i tiene câte 5 ani si tangiala nu-i trebue de locu; pentru cà saténulu celu care maná mai nainte hi siese boi ai mei, — cu ajutoriulu stapaniloru dreptatii hurbariale si a impartitoriloru de hotare, — si spriginitu cu caldura si de jupanulu Mendel d'in propinati'a (crasim'a principale) de langa beserica — cei 6 boi i-au prefacutu in dóue vaci slabutie, cari neci in 5 ani nu-su in stare de a frange unu jugu, apoi pe tangiala neci cà mai are lipsa de a dá bani. Porci nu tienu satenii, pentru-cà nu au unde pasce si rrimá; gaini nu potu tienè cà sbórra in gradin'a domniasea si le impusca; ratie, gasce, nu e cu putintia a tienè, pentru-cà rriturile de pre langa satu, unde pasceau gascele, acum' tóte sunt cuprinse in gradinele domnesti; apoi curci cine se tiena pentru-cà, cure'a e pasere domnésca carea numai la case cu stoguri si pórtá acoperita poté trrai.

(Adamutiú in cetu: acuma pricepu eu isvorulu portului domnescu, si mai cu séma a dómneloru din anii trecuti, adeca au fostu luatu form'a dela curcanu, pentru aceea le „fru“-faié rochiile cele lungi si inasprite ce se târaiau dupa ele, càtu eugetai, cà merge unu hinteu cu patru cai; pentru-cà si curcanulu candu e maniosu, si târaie aripele pre diosu. — Apoi despre cel'a cu care-si facu dómnele ventu la nasu candu jóca, fiindu tamanu vorb'a de curcanu, numi de mana se vorbescu, farra candu vedeam cate o domna trecandu pre dinaintea cortului cu câte o rochia ce se târaia mai multu de diumatate dupa ea pe pamentu, vai cumu me mai impungea ovesulu, se facu din deretulu ei vro trei roti tieganesti, halaripu, — si asia se-i caleu pe haina se vedu cumu s'a rumpe, numai spunu dreptu cà nu am eutezatu, pentru cà me temeam cà s'a rumpe pré de susu, si dómnia va rosí in obrazu, de si erá festita cu albu.

Cel'a si mai incetu: Ba se-ti spunu eu tie altá Adamutiú, ca eu am vediutu un'a ne mai vediuta, càtu si eu am rositu bateru eram unsu de carbuni pe obrazu, adeca: candu am fostu odata dupa carbuni la orasiu, stá unu copilu orbu la unu cornu de casa, pre unde treceau cei mai multi domni si dómne, si cersiá, candu eata cà intre altii trece o dómna inalta si frumósa, cu pèrulu borzosiu, par' cà erá dogoritu la focu, in obrazu dóue rotitie rotunde si rosioére, càtu neci zugravulu din Brasiovu nu ar sei face mai frumóse, haina avea neagra inse asiá de lunga, càtu se târaia dupa ea ca nuelele dupa teleaga, tóte hainele de pre ea straluceau si sunau, càtu eu eugetamu cà se fie acele a mele, apoi eu asiu pote mané totu bani càtu asiu trai, si mi-asiu cumperá si unu paharu de argintu pe ele. Destulu ca dómnia aceea ori domnisióra ce erá, — cà acum de pre porfu si de pre facie nu le mai poti cunósce — trece ingánfata pre langa cersitoriulu celu orbu, ferra ca se voiésca a-lu vede si sè lu miluésca cu vr'unu critiariu, pentru cà amblá cu ochii dupa stele dio'a pre la amiadiedi. — Éra baietulu orbu eugetandu cà trece ce-va caru pre langa elu, pentru aceea nu-i da nimenea nemicu, se fereste intru-o parte si atunci calca fera voia pe capetulu rochiei, ce se târaia pre diosu, si rochi'a poté fiindu si slaba s'a ruptu tamanu de susu si asia de tare, càtu acum' pe Dómnia a remasu nu mai gradelele acele impletite asiá ca unu cosiu, sub care bagi cloca cu puui. Dómnia atunci maniósa se întórcè repede catra orbu, care stá inea cu pitiórele pe rochia — si i díce: da nu vedi ce ai facutu orbule? fugi de pre rochia. Baietulu sparietu raspunde: io nu vedu me rogu, pentru cà-su orbu, dar' D't'a nu m'ai vediutu trecandu pre langa mine, cà stan si cersiescu? acum' iérta de ti-am stricatu ce-va, pentru-cà orbii nu vedu. Io, frate Adamutiú, nu asiu fi luatu rusinea domnei aceleia pentru toti banii imperatului, cà serrac'a cu o mana-si acóperea gradelele cu rochi'a de pre diosu, eara cu ceialalta tieneà pe ochi, cela cu care facea ventu la nasu, si apoi neste domnisióri tiantiosi, câte cu unu oblonu de stiela la câte unu ochiu, vediendu din departare tóte aheste, trecu cotinduse pre langa dómnia, si la orbu i dau fiecare câte o firfirica, ba unulu l'a batutu si cu man'a pe umeru dicandu, bine ai facutu copile cà ai m'ai ruptu putienu, din nasulu celu sumetiú, — alta data te-a vedè si va mai amblá cu ochii si pre pamentu.)

Siamù (dupa ce a ascultatú tóte aceste cam cu placere continuà): Mei baieti! voi eara m'ati scosu din rostu, cu povestile vós're, acum' mi-o trecutu vremea ascultandu, si asiá ce erá se ve spunu astadi ve voin spune mane.

Ferra de mane in colo Adamutiú la scòla!

CIGURI-MIGURI.

— Unu tieranu in procesu solicitá pre unu functionariu insarcinatu cu lucrarea sa, ca sà-i deo cursu mai curundu. Acest'a inse, care nu vedea esindu nemic'a, raspundea totu-dean'a tieranului: „Amiculu meu, afacerea ta e atátu de incurcata, in càtu nu vedu nemic'a claru.“ Tieranulu intielesc in fine cea ce voia sà-i díca, si scotiendu bine d'in busunariu dóue monete de auru, le presinta functionariului: „Tiene domnule, — i díce elu — o parecche de — **ochelari!**“ ...

Intieleseramu, — de n'amu fi intielesu! — că confratele nostru **Demetriu Hategianu** doctore iu dreptu și avocat u in Oraviti'a munténa, dupa unu morbu indelungatu de offica d'ilele trecute a repausatu, relasandu o fetitia orfana.

Lasamu aici glum'a la o parte și mórtea lui o deplangemu și noi, un'a, că: de la inceputu pone la sversitu a fostu unulu d'ntre cei mai credintiosi abonati la diurnalulu nostru glumeti u;

alt'a pentru-că: a fostu unu dibace avocat u aperiatoriu alu drepturiloru natiunali.

Caus'a nóstra natiunale d'in di ce merge, nu că se mai limpediesce, ci d'in contra chiaru se mai incurca. Dare-aru dara bunulu Domnudi eu, ca aperiatorii acestei cause să se imultiésca, ér' nu să se mai impucine!

Copila draga! lasa me să-ti sarutu guriti'a cea dulce a Domnitale, — d'ise unu coconasiu de la orasiu catra un'a copila de la satu. La ce apoi copila i respunse: „Me iérta Domnule, daru eu postescu, și nu-mi este ertatu a me atind e de carne de — **dobitocu**.”

Intr'o societate de casa unde erau mai multi adunati, unu perde-vér'a se apropie de un'a dómna cam frumo-sica, și i sioptesce urmatóriele: Dómna draga, te iubescu, și sum nebuu de Domnia ta! La ce dómna cu unu surisu dulce i respunse: „Mi place multu sinceritatea Domniei tale, Domnule, daru, crede me că eu neci candu nu-mi facu tréba cu — **nebuni!**” . . .

Un'a dómna tenera careia i placea să-si petréca cu oficeri, că-ci glumele loru o faceau multu să rida, veni odata in un'a societate familiaria, unde unu oficiantu teneru, daru glumeti u, animá tóta societatea cu glumele seles, și fú agraita de dómna casei: „daru cumu-ti placu glumele dom-nului X., este că sunt pré bune?” — „Da — respunse respectiv'a — daru totu-si nu sunt ca glumele — **catanesci!**”

× Unu avocat u incependu astufeliu pledóri'a sa: „Xer-xes avea o armata de unu milionu de ómini” — — presie-dintele tribunalului, vediendu că are intentiune de a se an-gagiá in unu mare preambulu, i d'ise: — „Faceti să tréca repede acést'a mare armata; tiér'a e destulu de satiósá de resbelu!”

□ (*Artistii!*) — Unu domnu . . . se presinta, sunt câte-va díle la iubítulu nostru pictore *Grigorescu* (d'in Ro-mani'a libera), ca să-i céra unu servitiu. Pictorele ilu priimi cu acea urbanitate, ce-i cunóscemu, dar' se cercá a-lu face să intieléga, că ceea ce-i cerca nu erá posibilu. Atunci visi-tatorele i d'ise: — A! sciu . . . Apretiuescu negresitu, că nu se cade să perdeti tempulu d-vóstra cu d'aceste afaceri; tempulu e pretiosu pentru unu *artistu* . . . O sciu acést'a *pr'in mine insu-mi* . . .

— A! — respunde d. *Gligorescu*, — și d-vóstra ve ocupati cu o arta.

— Dá!

— Cu ce me rogu? Sunteti musicante póte?

— Nu, domnule, sum *artistu in croitoria!* . . . *Gligorescu* ride și astadi.

(dupa „Informatiunile“).

Pre bancele Camerei d'in Ungari'a sunt aplicate siedule, ce póta numele fia-carui deputatu spre tacsarea locului de siedere. Dilele trecute cineva catra numele Mag-nificului Domnu deputatu **Bobesch** face o *cruce cresti-nésca* . . . Alt'a di **Bobesch** o obsérva, se supera multu, se aprinde de mania, ventura d'in mane și d'in petióre, scóte d'in eadeu bilet'a *profanata*, o rumpe in bucati și o tran-tesce la pamentu.

— De ce óre?

— Bagu-sém'a, i **pute crucea!** . . .

Anecdota.

Unu capau ala unui domnu bagandu-se in cortulu unui tiganu, tiganulu numai decatu ia o japanitia și tóca capaulu, care apoi fuge totu urlandu la domnula seu. Domnulu infuriatu vine la tiganu și-lu injura, că cumu a cutezatu a bate pre capau. La ce tiganulu i respunse flegmaticu: Să me ierte domnulu, Mari'a Sa, că dieu cu n'am sciatu, că e „**smeu**, ain cugetatu că e *canu!*” . . .

TAND'A si MAND'A.

T. Apoi totusi intrara nemtii in Parisu.

M. Da, inse ca amici.

T. Sciu că s'aru fi multiumitu francesii de astufeliu de amici, cari intra nóptea.

M. Din contra, inca li-a facutu servitiu mare, mai cu séma republicaniloru celoru noi.

T. Ce servitiulu dracului?

M. D' apoi i-oru paditu pone dormiau, ca nu cumu-va să-i manauce siórecii d'in resbunare!

Socóta publica.

Pentru pedéps'a de bani a confratelu nostru Ioane Poruti u a contribuitu inca:

1. dnulu **Alecsiu Popoviciu** notariu comu-nale in Chichihaz (ettulu Bichisiu) . fi. 3 cr. —
catra cari adaugendu-se cei d'in
nrulu 5. adica: fi. 28 cr. 50

Sum'a totale incursa pone acum'

la mine face fi. 31 cr. 50

M. B. Stanescu.

Publicatiune.

Se afla de vindiare la Redactorulu acestui diariu urma-tóriele uvrage nóue:

1. Poesie de *Julianu Grosescu*, cu portretulu autoriului. Pretiulu: 2 fi.

2. *Buchetu*, cadrilu romanu, pentru fortepianu, compusu de dómna **Mari'a Nicóra** nascuta de **Sierbu**. Pretiulu: cr. 80.

3. „*Gur'a Satului*”, de pe semestrulu **Juliu—Decemvre** 1870. brosiuratu. Pretiulu fi. 3.

4. „*Calendariulu Babeloru*”, ilustratu. **Calen-dariu prostu** pentru ómini cuminti pre anulu 1871. Pretiulu numai cr. 30.

Dela 10. esemplarie din fiacare opu unulu se dá ca rabatu.